

OKRUŽNICA

ZAJEDNICE KRVI KRISTOVE

Živi kalež

BR. 9-10 (294-295) • RUJAN / LISTOPAD 2025.

Zakoračili smo u novu formacijsku godinu ne samo s novim vrhovnim svećeniškom papom Lavom XIV., novim provincijalnim vodstvom Poljske provincije (izabranim u svibnju), već i novim generalnim vodstvom Družbe izabranim 12. rujna u Asizu.

Bogu dobrom neizmjereno zahvalni na svim milostima, pratimo svojim molitvama i dalje novog/starog generalnog moderatora p. Emanuela Lupija, CPPS. Zagovoru Gospa žalosne, Žene Novog Saveza, povjeravamo i njegove najbliže suradnike u novoizabranom vodstvu Družbe: p. Benjamin Berinti, CPPS – zamjenik Glavnog moderatora i prvi savjetnik, p. Antonio Baus, CPPS – drugi savjetnik, p. Chesco Msaga, CPPS – treći savjetnik te p. Luigi De Fazio, CPPS – četvrti savjetnik.

Zahvalni Gospodinu beskrajno i za dar XXII. Generalne skupštine koja se u rujnu održavala u Rimu i Asizu i koja je, osim novog vodstva, iznjedrila i naše vrijednosti koje ćemo nastojati živjeti kroz ovo novo vrijeme pred nama do sljedeće Generalne skupštine. Poruku i vrijednosti s XXII. Generalne skupštine ćemo proučavati, njima se nadahnjivati, propitivati što je Duh Sveti po toj Poruci i vrijednostima želio poručiti nama Misionarima i cijeloj Obitelji Krvi Kristove, kako je živjeti i utkati, inkorporirati u naš apostolat i život u zajednici. Važnost Generalne skupštine u životu i za život Družbe naglašavaju naši Normativni tekstovi: *„Najvišu vlast u Družbi ima Generalna skupština u vrijeme svoga zasjedanja. Na toj skupštini predstavnici cijele Družbe sudjeluju u biranju Generalnog moderatora i njegova vijeća, a bave se i drugim važnijim poslovima Družbe.”* (C54)

Uz važnost Poruke s XXII. Generalne skupštine, važno je naglasiti i poruku koju je papa Lav XIV. izrekao na audijenciji za Družbu Misionara Krvi Kristove te tom prigodom istaknuo 3 važne stvari: važnost zajedničkog života u redovničkom zvanju, životna važnost poslušnosti kao čina ljubavi u redovničkom posvećenju te obazrivost na znakove vremena. U „znakovima vremena“ naša duhovnost prepoznaje „vapaj krvi“ u svijetu i društvu u kojem živimo da bismo, oslušujući „vapaj krvi“, na isti odgovarali i u ovaj svijet unosili više utjehe, ljubavi i mira po Krvi Gospodina našega Isusa Krista da Mu možemo ostati vjerni po svojoj karizmi i ostvarivati san našeg utemeljitelja sv. Gašpara.

Na „nacionalnoj osnovi“, novu formacijsku godinu započeo je SLET ZKK u Međugorju koji se tradicionalno zadnji vikend u rujnu održava već jedanaest godina s godišnjom obnovom članstva/pripadnosti ZKK i Obitelji Krvi Kristove. Neka nas u svim pothvatima ove formacijske godine na osobit način prati i zagovara naš utemeljitelj sv. Gašpar del Bufalo čiji ćemo spomendan svečano proslaviti 21. listopada 2025. godine u Prozorju.

A zagovor naše Nebeske Majke, Gospe Žalosne, sv. Gašpara, sv. Marije De Mattias i bl. Ivana Merlinija neka nas prati kroz ovu novu formacijsku godinu.

Blagoslovljena Krv Kristova!

Pozdravljaju Vas

Vaši Misionari

**Rim i Asiz, Italija
1.-19. rujna 2025.**

Poruka XXII. Generalne skupštine Družbe Misionara Krvi Kristove

Misionari Krvi Kristove, zajedno s pozvanim gostima, došli su u Rim i Asiz u Italiji, na tri tjedna moliti, razmišljati, zajednički razlučivati, donijeti odluke, izabrati novo vodstvo i usmjeriti (budući) put naše Družbe za sljedećih šest godina.

U skladu s duhom našeg utemeljitelja **sv. Gašpara del Bufala**, koji je govorio da „Misionari nisu kipovi“, cijela je Generalna skupština imala obilježje hodočašća, što je bilo posebno prikladno u ovoj **Jubilejskoj godini Crkve**. Tema naše XXII. Generalne skupštine glasila je: „**Krvi Kristova, nado svijeta.**”

Dvadeset i devet Misionara iz cijeloga svijeta, zajedno sa suradnicima laicima i drugim pozvanim gostima, došli su u Rim kao **hodočasnici nade**, vođeni ljubavlju prema našoj Družbi i željom da zajedno oblikujemo viziju budućnosti.

Kad se ide na putovanje najčešće se ostavljaju brige i problemi iza sebe. No mi, članovi Generalne skupštine, ponijeli smo sa sobom svoje domove. Dijelili smo priče o životu i poslanju/apostolatu u zemljama u kojima djelujemo, o radostima koje nas ispunjavaju nadom i izazovima koji nas ponekad iscrpljuju. Dok su se naše priče ispreplitala, postavljali smo zajedničko pitanje: **Kako nas Bog danas poziva na obraćenje, preobrazbu i obnovu?**

Tijekom tri tjedna ovog hodočašća pratile su nas biblijske priče o ljudima koje je Bog pozvao da krenu na put – Abrahamu i Sari, Mojsiju i Izraelcima te o prvim učenicima koje je Isus poslao u misiju.

Svaki smo dan započinjali čitanjem Svetog Pisma i mislima sv. Gašpara del Bufala ili bl. Ivana Merlinija. Kroz **Lectio Divina** – molitveno razmatranje Božje Riječi – sve

smo se više upoznavali, riječ po riječ, misao po misao. Svakodnevno smo slavili **Euharistiju** i oko zajedničkog stola dijelili iskustva života, vjere i apostolata. Šetali smo dvorištem kuće na **Via Narni** u Rimu, uspinjali se strmim ulicama **Asiza**, razgovarali, postavljali pitanja ili molili u tišini. A kad bi se dan približio kraju, okupljali smo se na molitvu **Večernje (Vespere)**.

Drugi dan Generalne skupštine uputili smo se na **Trg svetog Petra** kamo se ljudi iz čitavog svijeta slijevaju na molitvu. U procesiji, noseći križ koji je prelazio iz ruke u ruku, pjevali smo slavu **Krvi Kristovoj** i prošli kroz **Sveta vrata** bazilike sv. Petra, moleći za obnovu i milost.

Nadahnuti primjerom Abrahama i Sare, Mojsija i Izraelaca te Isusovih prvih učenika sanjali smo o budućnosti naše Družbe. Pitali smo se:

- Što nas čini Misionarima?
- Što nas i dalje privlači ovom doživotnom hodočašću koje je započelo našim prvim „Da“ Bogu?
- Što nas drži zajedno i što čini da naše „Da“ ostaje svježe kroz godine?
- Što uzimamo sa sobom na put, a što trebamo ostaviti iza sebe?

U drugom tjednu, nakon posjeta **našim korijenima u Gianu**, hodočastili smo u **Asiz**, gdje smo – između grobova sv. Franje, sv. Klare i sv. Carla Acutisa – ušli u vrijeme **duhovnih vježbi i izbora vodstva**. Nastavili smo razmišljati o životu naše Družbe, tražeći smjer u kojem nas Bog danas poziva.

Vratili smo se temi koju je naš **voditelj** predstavio drugi dan Generalne skupštine – **hodočašću kao nizu prijelaza i pragova** koji nas pozivaju da prođemo kroz nova vrata. Razmišljali smo o tome koje nam nove mogućnosti Bog otvara i kako možemo s povjerenjem, unatoč strahu i nesigurnosti, odgovoriti na Njegov poziv.

Usred ovih duhovnih vježbi došlo je i vrijeme izbora novog vodstva. Postavili smo sebi pitanje: **tko je među nama pozvan** preuzeti službu vođe i služiti cijeloj Družbi? Kad je došao trenutak odluke, delegati su pogledali jedni druge i prepoznali one koji trebaju nastaviti **san sv. Gašpara**, birajući **generalnog moderatora** i **četvoricu generalnih savjetnika**.

S novoizabranim vodstvom vratili smo se u Rim, zaustavljajući se putem u **katedrali Blažene Djevice Marije na nebo uznesene u Spoletu** gdje je kršten **bl. Ivan Merlini** kako bismo zahvalili Bogu na Njegovu vodstvu.

U posljednjem tjednu Generalne skupštine hodočasnici su oblikovali i produbili **šest temeljnih vrijednosti naše Družbe** koje su srce ove Poruke.

I zato, kao XXII. Generalna skupština Družbe Misionara Krvi Kristove, ujedinjenih savezom ljubavi (vinculum caritatis), u ovom posebnom trenutku Božje milosti – Jubilarnoj godini nade – s radošću proglašavamo:

Krv Kristova je život i nada svijeta.

Pod duhovnom zaštitom i vodstvom **sv. Gašpara del Bufala** i **bl. Ivana Merlinija**, želimo ove temeljne vrijednosti utkati u život naše Družbe i naše poslanje u godinama koje dolaze.

Svjесni smo da će te vrijednosti postati stvarni putokazi na našem misionarskom putu **samo ako ih pretvorimo u životne navike**. Ovim proglašavanjem temeljnih vrijednosti želimo usmjeriti svoju pozornost na **potencijal za rast** i **širenje naše karizme**, a ne na ograničenja i teškoće koje stoje pred nama.

Temeljne vrijednosti

1. temeljna vrijednost: Evanđelje i duhovnost Krvi Kristove pozivaju nas da svaki pojedinačno i kao Družbu životom svjedočimo obraćenje, preobrazbu i obnovu.

Neprestano obraćenje/obraćanje, preobrazba i obnova nalaze se u samom srcu hodočašća. To vidimo u Svetom Pismu: u priči o Abrahamu i Sari, u Mojsijevu vođenju Izraelaca kroz Izlazak te u životima prvih učenika koje je Isus poslao da naviještaju Radosnu Vijest. Iz tih primjera raste naše dublje razumijevanje i poštovanje dara misionarskog poziva. Kroz **postojanu molitvu, susrete s Božjom Riječju, zajedništvo s Božjim narodom i trajnu formaciju u našoj karizmi**, postajemo svjedoci i nositelji obraćenja, preobrazbe i obnove.

2. temeljna vrijednost: Povezanost svetim ljubavi (*vinculum caritatis*), zajednički život i zajedništvo jačaju naše svjedočanstvo i snaže naše misionarsko poslanje.

Hodočasnici nikada ne putuju sami. I mi, kao Misionari, pozvani smo živjeti i djelovati u zajedništvu. Naš **zajednički život** snažno je svjedočanstvo onima kojima služimo. Kada negujemo **zdrav i bratski zajednički život** (usp. Heb 10, 19–25), on učvršćuje naše poslanje i daje svakom članu duboki osjećaj pripadnosti Družbi Misionara Krvi Kristove. Takvo zajedništvo privlači i potiče druge da upoznaju našu **duhovnost, život u zajednici i apostolsko djelovanje**.

Kao **međunarodna i međukulturalna zajednica** vjerujemo da razmjena Misionara između različitih jedinica otvara nove mogućnosti za rast, produbljuje zajednički život i jača svjedočanstvo naše Družbe diljem svijeta.

3. temeljna vrijednost: Duhovnost Krvi Kristove potiče nas da svoje poslanje živimo na rubovima Crkve i svijeta.

Odgovarajući na „**vapaj Krvi**“, svjesni da je **Krv Kristova život i nada svijeta**, pozvani smo izaći „izvan vrata“ (Heb 13, 12–13), tamo gdje su ljudi ranjeni, marginalizirani i zaboravljeni. Kroz **život gostoprимstva i prihvaćanja** (usp. Rim 15, 7; Lk 10, 29–37; 14, 12–14), pra-

timo naše sestre i braću koji traže **iscjeljenje i pomirenje** u ranjenoj Crkvi i svijetu. Na tom putu i sami doživljavamo obraćenje – otvaraju nam se oči da prepoznamo nove potrebe i nove nade. Približavamo se onima koji su „daleko“ (Ef 2, 13), onima koji žive na marginama Crkve i društva. Naša prisutnost među njima obnavlja postojeće apostolate i nadahnjuje nova. Tako, **po Krvi Isusa Krista**, svijetu donosimo **nadu i ozdravljenje**.

4. temeljna vrijednost: Želja sv. Gašpara del Bufala da „imajući tisuću jezika“ naviješta preobražavajuću snagu Kristove Krvi ostvaruje se kroz naše zajedništvo sa suradnicima laicima i obiteljima Krvi Kristove.

Vjerni svome pozivu da budemo **Misionari hodočasnici nade**, nastojimo otkrivati nove i dublje načine izražavanja naše duhovnosti, života u zajednici i apostolata. Kao **Obitelj Krvi Kristove**, svjesni raznolikosti poziva u Crkvi, zajedno živimo našu **karizmu Misionara**, dijeleći isti duh i poslanje.

5. temeljna vrijednost: U srcu nam je rast naše Družbe kako bi karizma, povjerenam po sv. Gašparu del Bufalu i bl. Ivanu Merliniju, nastavila cvjetati.

Želimo da naša Družba raste i napreduje, svjedočeći nadu koja ne razočarava. U **svezi ljubavi** njegujemo **odgovornost, zajedništvo i solidarnost**, kako bismo s nadom i kreativnošću odgovorili na izazove i prepreke s kojima se suočava naša Družba diljem svijeta.

Svojim **životnim svjedočanstvom**, ulaganjem **ljudskih i materijalnih resursa** te korištenjem **novih sredstava komunikacije** želimo stvarati odnose koji druge pozivaju da s nama dijele našu **duhovnost, zajedništvo i poslanje**.

Živeći svoj poziv sa **žarom prema Krvi Kristovoj i na slavu Božju**, nastojimo pratiti i druge na njihovu putu prepoznavanja svoga životnog poziva – bilo kao svećenici, braća ili kao laici suradnici. To nas potiče da osiguramo **kvalitetnu i trajnu formaciju** svima koji se žele pridružiti našem misionarskom životu.

6. temeljna vrijednost: Našu duhovnost Krvi Kristove, zajednički život i apostolsko poslanje oživljavaju poglavari koje vodi Duh Sveti.

Pozivamo poglavare na svim razinama Družbe da budu **hrabri, dalekovidni i otvoreni**, svjesni stvarnosti u kojima žive i djeluju. Iako je „svaki član pozvan preuzeti odgovornu inicijativu u promicanju dobra Družbe“ (Normativni tekstovi C49), oni koji su pozvani na službu vodstva trebaju **oživljavati strategije rasta i održivosti, jačati svezu ljubavi te poticati mlade članove** da prepoznaju sebe kao buduće vođe, pružajući im priliku za služenje i učenje.

Vodstvo, nadahnuo Duhom Svetim, osluškuje **Božju Riječ i glas braće**, prepoznaje „znakove vremena“ i hrabro naviješta **Krv Kristovu kao život i nadu svijeta**.

Zaključak

Dana **18. rujna** članove Generalne skupštine primio je **papa Lav XIV.** na audijenciju. Potvrdio je dvije naše temeljne vrijednosti rekavši da je **zajednički život „mjesto posvećenja i izvor nadahnuća, svjedočanstva i snage u vašim apostolatima“**, te da smo pozvani **„biti obazrivi na znakove vremena“**. Bez tog otvorenog i pronicljivog pogleda prema stvarnim potrebama naših bližnjih, rekao je Papa, naša Družba nikada ne bi ni nastala:

„Vaši su utemeljitelji bili sposobni promatrati, procjenjivati, ljubiti i zatim krenuti na put, pa i po cijenu velike patnje i neuspjeha, kako bi služili stvarnim potrebama

Italiano 12

- La condivisione continua e rinnovata dell'esperienza di fede e di vita:
- 1. Nella preghiera comunitaria - con le letture, nella Contemplazione dell'eucarestia e nei sacramenti - come fonte di Vita vera per essere sempre prossimi all'esperienza di Cristo.
- 2. Nello scambio e nel confronto reciproco della parola di vita: Le storie, le sofferenze, le grazie ricevute, le gioie condivise nella traduzione evangelica del proprio vissuto, spesso nel servizio quotidiano del vivere la propria vocazione.
- 3. Nella diffusione della cultura con la "c" maiuscola che orienta davanti alle logiche del mondo.
- Facendo spazio nei nostri cuori perché possa risuonare la promessa Della fede.

svoje braće i sestara, prepoznajući Božji glas u siromaštvu svojih bližnjih.“ Sveti Otac nam je također govorio o „vitalnoj važnost poslušnosti kao činu ljubavi u redovničkom posvećenju. Poslušnost je škola slobode u ljubavi.“ Kao Misionari Krvi Kristove živimo poslušnost kroz svezu ljubavi i kroz naše odgovore na vapaj Krvi.

Kao **Misionari hodočasnici nade**, ujedinjeni svezom ljubavi, prisjećamo se riječi **bl. Ivana Merlinija** koji je govorio o našem utemeljitelju sv. Gašparu: „Božanska Krv bila mu je utjeha, nada, sve u svemu.“ XXII. Generalna skupština poziva cijelu našu Družbu da u **Krvi Kristovoj** pronađe **utjehu, nadu i život** – i da je naviješta svijetu. No, da bismo to mogli činiti, moramo se **neprestano hraniti Božjom Riječju** koja je u središtu naše karizme i misionarskog života. Jer, kad nas Riječ vodi i oblikuje onda od nje, kako kaže sv. Gašpar „možemo očekivati obnovu.“

Pozivamo sve koji dijele naš život i poslanje da **ove Temeljne vrijednosti pretoče u svakodnevni život** naših zajednica i apostolata. Ukoričeni u **Krvi Kristovoj** – **Nadi za svijet**, nadi koja ne postiđuje, pozvani smo živjeti svoj misionarski poziv **hrabrošću, nadom i poniznim povjerenjem u Božju prisutnost** na našem hodočasnničkom putu.

I neka nas na tom putu prate riječi bl. Ivana Merlinija: „Budimo hrabri i zahvaljimo Gospodinu koji koristi tako slaba oruđa za Svoju slavu. Snaga Božanske Krvi donijet će pobjedu. Neka nam duh ne klone!“

Poruka pape Lava XIV. Misionarima

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

Mir s vama!

Dobar dan svima i dobrodošli.

Draga braćo i sestre,

Vaša Eminencijo,

osobito mi je drago susresti vas prigodom vaših Kapitula i Skupština.

Pozdravljam ovdje nazočne Vrhovne poglavare, kao i sve vas koji ovih dana sudjelujete u napornom procesu slušanja i razlučivanja. Neke Družbe imale su izbore novih uprava što je također veliki dar za Crkvu i velika odgovornost koju zajedno povjeravamo Gospodinu.

Vaši Instituti su „sjajno i raznoliko svjedočanstvo koje odražava mnoštvo darova što ih je Bog udijelio utemeljiteljima i utemeljiteljicama, koji su, otvoreni djelovanju Duha Svetoga, uspješno protumačili znakove vremena i mudro odgovorili na nove potrebe.“ (*Vita Consecrata* 9)

Doista, Brigida od Isusa Morello je već u sedamnaestom stoljeću, dok još društvo nije u potpunosti prepoznavalo važnost odgoja mladih žena, započela s inicijativom promicanja dostojanstva žene koja će donijeti mnogo plodova u budućnosti. Slično tome se, dva stoljeća kasnije u Rimu, sv. Gašpar del Bufalo posvetio, preko pučkih misija i širenja pobožnosti prema Krvi Kristovoj, suprotstavljanju neobuzdanom duhu „bezbožnosti i nereligioznosti“ koji je pogađao njegovo vrijeme. Sličan pothvat započeo je u Francuskoj o. Jean-Claude Colin kojega je u apostolat nadahnjivao duh poniznosti i diskrecije Marije iz Nazareta. Konačno, 90. godina, slijedeći stope sv. Franje

i sv. Maksimilijana Kolbea, nastala je Družba franjevacu Bezgrješne. Nasljeđe koje vas okuplja danas ovdje je raznoliko. Sada istaknimo neka od njegovih ujedinjujućih obilježja.

Prvo je važnost zajedničkog života u redovničkom zvanju koje dijelite, kao mjestu posvećenja i izvora nadahnuća, svjedočanstva i snage u vašem apostolatu. U njemu „snaga Duha Svetoga koji djeluje u pojedincu u isto se vrijeme prenosi na sve... Svaki ne uživa samo u vlastitom daru, nego ga obilno umnaža dijeleći ga s drugima; i svaki uživa u plodovima dara drugoga kao da su njegovi vlastiti“ (*Vita Consecrata* 42). Nije slučajno da je Duh Sveti nadahnuo one koji su vam prethodili da se pridruže sestrama i braći koje je Providnost stavila na njihov put, kako bi se dobro umnožilo i raslo po zajedništvu dobrih ljudi. Tako je bilo ne samo u počecima vaših Družbi, nego i tijekom vaše povijest, a jednako se nastavlja i danas.

Druga stvar na koju bih želio skrenuti pozornost jest životna važnost poslušnosti kao čina ljubavi u redovničkom posvećenju. Isus nam je dao primjer u svom odnosu s Ocem: *Ne tražim svoju volju, nego volju Onoga koji me poslao.* (Iv 5, 30) U tom smislu, sv. Augustin snažno naglašava blisku povezanost između poslušnosti i ljubavi u kršćanskom životu. „Svi vi ljubite ljubav“, rekao je u jednoj propovijedi „a poslušnost je kći ljubavi... korijen je skriven, a plod je na površini. Ne mogu se pouzdati u ono što je zakopano u tlu, ako ne vidim ono što visi na granama. Imaš ljubavi, zar ne? Pokaži mi njezin plod. Pokaži mi poslušnost... Daj mi dijete da ga zagrlim, kako bih mogao prepoznati majku.“ (*Propovijed* 359 B, 12)

Govor o poslušnosti danas nije osobito popularan jer se smatra uskraćivanjem slobode. No, nije tako. Poslušnost, u svom najdubljem smislu aktivnog i velikodušnog slušanja drugih, veliki je čin ljubavi kojim prihvaćamo umiranje sebi kako bi naša braća i sestre mogli rasti i živjeti. Kada se ona ispovijeda i živi s vjerom, poslušnost otkriva svijetli put darivanja samoga sebe koji može pomoći svijetu po-

novno otkriti vrijednost žrtve, sposobnost trajnih odnosa i zrelost u zajedništvu koja nadilazi „osjećaje“ trenutka i utemeljuje se u vjernosti. Poslušnost je škola slobode u ljubavi.

Konačno, **treća stvar** na koju bih želio skrenuti pozornost jest **obazrivost na znakove vremena**. Bez onog otvorenog i pronicljivog pogleda na egzistencijalne potrebe naše braće i sestara, nijedna od vaših Družbi ne bi bila utemeljena. Vaši su utemeljitelji bili sposobni promatrati, procijenjivati, ljubiti i zatim krenuti na put, pa i po cijenu velike patnje i neuspjeha, kako bi služili stvarnim potrebama svoje braće i sestara, prepoznavajući Božji glas u siromaštvu svojih bližnjih.

Zato je važno da idete naprijed u živom sjećanju na one hrabre početke, ne u smislu da se bavite „arheološkim istraživanjima ili njegovanjem puke nostalgije, [nego da] slijedite stope prošlih naraštaja kako biste shvatili uzvišene ideale, viziju i vrijednosti koje su ih nadahnjivale, počevši od utemeljitelja i utemeljiteljica te prvih zajednica“ (papa Franjo, *Svima posvećenima povodom Godine posvećenog života*, 1), prepoznavajući njihov potencijal, možda još uvijek neistražen dovoljno, kako biste ga dobro iskoristili za služenje „ovdje i sada“.

Dragi prijatelji, znam koliko dobra činite svaki dan u raznim dijelovima svijeta — dobra koje ljudske oči često ne vide, ali ne i Božje! Od srca vam zahvaljujem i blagoslivljam vas, ohrabrujući vas da nastavite svoje poslanje s vjerom i velikodušnošću. Hvala vam!

Rim, 18. rujna 2025.

Papa Lav XIV.

Što za nas znači nada

Godišnji sastanak s moderatorima međunarodnih udruga vjernika, crkvenih pokreta i novih zajednica, održan je u Novoj sinodskoj dvorani od 4. do 6. lipnja 2025. u Vatikanu

Timski rad vezano uz temu „Nada“ te odgovor na (dva) pitanja u grupi broj 06 – Što za nas znači nada?

1. Kako vaša udruga/pokret/zajednica može danas donijeti nadu ljudima?

Naša zajednica/laici donose nadu onim dijelovima društva i ljudima kojima je ona najpotrebnija – svojim obiteljima, na radnim mjestima i u zajednicama.

Nada je Osoba – uskrslu Isus Krist. Ti i ja u Isusovu odrazu koračamo kao svjedoci nade, odražavamo Njega u svojim licima, rukama i djelima, hodajući zajedno s Crkvom i kao Crkva. Naši životi su ukorijenjeni u osobnom odnosu s Gospodinom te postajemo posude koje donose ljubav. Kroz svoje djelovanje i prisutnost svjedočimo – zračeći radošću, suosjećanjem i istinom, donosimo Krista svijetu koji čezne za svjetlom.

2. Koji aspekti formacije u vašoj zajednici doprinose oblikovanju članova kao ljudi nade?

Crkva nije pasivni promatrač, već aktivni instrument u svom poslanju. Zajedno naviještamo, živimo i utjelovljujemo nadu u svakoj zajednici u kojoj djelujemo. Ta nada, ukorijenjena u Kristu, ne širi se kroz određene forme, već kroz tihu, postojanu snagu ljubavi.

Osobna razmišljanja vezano uz Sastanak i promišljanja koja je u meni pobudio ovaj susret – poziv na buđenje, služenje i nadu.

Ovaj susret bio je intenzivan te me potaknuo da razmišljam o kršćanstvu, solidarnosti, služenju i osobnoj preobrazbi na način na koji do sada nisam razmišljala. Povrh svega, to je bio razgovor o nadi – što ona uistinu znači, gdje je pronalazimo i kako je dijelimo.

*****Nada kao temelj promjene*****

Kršćanstvo nije elitizam, nije konformizam, nije sebičnost. Ono nas poziva na služenje postavljajući pitanje: Kako ja mogu nešto promijeniti nabolje? Nada je snaga koja pokreće tu promjenu – uvjerenje da je promjena moguća, da je rast dostižan te da i najmanji trud može učiniti razliku i donijeti promjenu u životu i načinu življenja.

Ponekad mi se čini kako je lako kritizirati druge jer je moja percepcija stvarnosti subjektivna i iskrivljena. Pravo pitanje glasi: Kako ja mogu promijeniti sebe i donijeti nadu drugim osobama? Nada nam omogućuje da vidimo dalje od svojih mana i neuspjeha, potičući nas da idemo naprijed umjesto da stojimo na mjestu.

*****Nada u slušanju i služenju*****

Trebali bismo više slušati/osluškiivati druge osobe, osobito one u potrebi. Potrebno je zapitati se: Tko su ljudi u potrebi oko mene? Kako im služimo i dijelimo ono što imamo s njima?

Nada nije pasivna – ona se ogleda u djelovanju, u načinu na koji slušamo, služimo i biramo želimo li vidjeti druge osobe, umjesto da okrećemo glavu od njih. Nada se rađa kada dajemo slobodno, kada podižemo druge, kada dijelimo ono što imamo – ne samo materijalno, već darujući svoje vrijeme, strpljenje i prisutnost.

*****Nada u vjeri i djelovanju*****

Sve što smo primili u životu, nismo zaslužili – dano nam je Odozgo. Besplatno smo primili, besplatno trebamo dati. Služiti koristeći svoje talente.

Nada nije nešto što čekamo – to je nešto što odlučujemo dijeliti, davati, donositi. Ona je u načinu na koji vjerujemo Božjem planu, čak i kad ga ne razumijemo, u načinu na koji nastavljamo hodati i kad je put neizvjestan: prašnjav, blatnjav, trnovit...

*****Nada u učenju iz povijesti*****

Povratak u prošlost može donijeti ploda, ali ostati zarobljen u njoj nikome ne koristi. Povijest je dobara učiteljica, majka koja nam pokazuje put kako bismo iz vlastitog iskustva mogli razlučiti što je dobro, a što loše.

Nada nam omogućuje da učimo iz povijesti bez da budemo njome sputani i opterećeni. Ona nam daje hrabrost da idemo naprijed, znajući da budućnost donosi mogućnosti koje još ne vidimo.

Živimo u sadašnjem trenutku i trebamo biti svjesni da je svaka sekunda života dar. Ne trebamo se bojati budućnosti, novih tehnologija ili prilika. Budućnost uvijek donosi nešto novo – promjene nas mogu pozitivno iznenaditi.

*****Slijedeći Isusove stope – nada u povjerenju*****

Trebamo pratiti Isusa, staviti svoje stopalo u Isusov otisak i slijediti Njegov put. Ne preskakati Isusa, ne stavljati sebe iznad Njega, ne dozvoliti aroganciji da nas uznosi i diže. Ako olako zaobilazimo, preskačemo Isusa, lako se možemo izgubiti, spotaknuti i pasti.

Nada se nalazi u predanju. U spoznaji da ne moramo znati sve odgovore, samo trebamo nastaviti hodati u nadi. To je tiho povjerenje čak i kad je put težak, znamo, osjećamo kako nismo sami.

*****Nada za sve – bez elitizma*****

Elitizam unutar zajednica, udruga i Crkve stvara nove, moderne, samodostatne kršćane koji ne nalaze ispunjenje u svijetu u kojem žive, već traže afirmaciju vlastitih želja kroz zajednicu. Nada nije rezervirana za privilegirane. Kršćanstvo uključuje i male, ranjive, nemoćne, siromašne. Nada je namijenjena svima – osobito onima koji se osjećaju zaboravljeno, zanemareno ili nedostojno. Prava nada nije isključiva. Ne diskriminira. Ne uzdiže jedne, dok ignorira druge.

*****Nada u darivanju i velikodušnosti*****

Radost darivanja leži u dijeljenju na različite načine. Trebamo strpljivije slušati druge, osobito one ranjene, služeći jedni drugima svojim talentima, čineći svijet boljim mjestom.

Nada se nalazi u velikodušnosti. U načinu na koji odlučujemo davati, čak i kad nam nije ugodno. U načinu na koji odlučujemo voljeti onda kada je to teško.

*****Nada u zahvalnosti i perspektivi*****

Može doći trenutak kada nemaš ništa i tada će i najmanja, naizgled bezvrijedna, stvar postati značajna, važna i velika.

Nada se nalazi u zahvalnosti. U prepoznavanju da je svaki dah, svaki trenutak, svaka prilika – dar.

*****Nada u gledanju drugih – bez osude*****

Lako je suditi drugima kad ne hodaš u njihovim cipelama i ne znaš njihove borbe i potrebe. Uvijek postoji nešto dublje, skriveno, oku i uhu nevidljivo, umu neshvatljivo.

Nada nas izaziva da gledamo dalje/dublje od vanjštine kako bismo prepoznali tihu patnju drugih i odgovorili suosjećanjem, a ne osudom.

*****Nada u djelovanju – poziv na buđenje*****

Čuješ li vapaj osobe u potrebi? One koja spava na ulici, prekrivena tamnim svođom, spava ispod neba, plače na ulicama Vječnoga grada u koji svi putovi vode ...

Kršćanska elito, probudi se! Iz svojih teorija koje te žele vratiti u povijest ropstva – novog, modernog ropstva.

Čuješ li vapaj krvi? Još uvijek skriven u katakombama doziva te, odzvanja ti u ušima poput blagog povjetarca, lahora...

****Što je za tebe nada? ****

Teorija? Povijest? Idol elitizma? Uzvišeno znanje? Titula?

Nada je više od ideje – to je način življenja, vjerovanja i služenja.

****Nada u poniznosti – hodanje u iznošenim cipelama ****

Hodajući u poderanim, starim, iznošenim cipelama mogu se poistovjetiti s onima koji su u stvarnoj potrebi.

Odbacujem li olako stare i poderane cipele jer nisu dostojne elite, trčim u prvi dućan i impulzivno kupujem nove – kako bih zadovoljila formu?

Cijena cipela jednog trivijalno poznatog markiranog proizvoda mogla bi pomoći siromašnoj osobi na mjesečnoj razini.

Odbacujem li poderane, stare cipele kako me više ne bi podsjećale na tebe – malenog i ranjenog, koji vapi za osmijehom i ljubaznom riječju, noseći jad i bijedu u svom potrebitom pogledu?

Noseći stare, poderane i iznošene cipele mogu se poistovjetiti s tobom – male-nim, ubogim stvorenjem. Postajem poput tebe – mali mrav koji uzbrdo trči i radi, grabeći svoju sitnu sreću u trivijalnim stvarima.

Lako odbacujem stare iznošene cipele jer nisu dostojne elite?

Nosite li iznošene stare cipele?

Možete li se poistovjetiti s malenima, ranjenima, onima koji plaču za osmijehom i blagom riječi?

****Nada se nalazi u poniznosti. ****

U odluci da hodamo s drugima, a ne ispred njih. U sposobnosti da prepoznamo vrijednost u onome što svijet smatra bezvrijednim.

****Završno razmatranje – Nada u pokretu ****

Nada nije statična. Ona se kreće, raste, preobražava. Nalazi se u načinu na koji odlučujemo djelovati, služiti i voljeti.

Ovaj susret nije bio samo rasprava – bio je poziv na osobnu preobrazbu. Potaknuo me na preispitivanje, razmišljanje i, na kraju, nadahnuo me da svoju vjeru živim dublje, jasnije nosim kao nadu.

****Put unutarnje promjene ****

Svaka osoba trebala bi služiti svojim talentima, polazeći od malih stvari.

Sveti Gašpar kaže: „Savršenstvo nije u tome da činimo velika djela, već u tome da točno ispunjavamo Božju volju. Moramo hodati putem koji je Bog izabrao u Svojoj ljubavi, bio on gladak ili kamenit, suh ili blatnjav. Ako svakodnevne zadatke izvršavamo savršeno, napredujemo i postajemo sposobni primiti veću milost.”

Nada nas poziva da prepoznamo kako se duhovni rast ne mjeri izvanrednim postignućima, već vjernošću u malim stvarima. Prava unutarnja preobrazba događa se po ustrajnosti, poniznosti i predanosti – jer svaki mali čin ljubavi i služenja približava naš put bliže putu k Bogu.

11. Slet Zajednice Krvi Kristove (ZKK)

Međugorje od 26. do 28. rujna 2025.

Petak – Došli smo Ti, Majko draga....

U petak 26. rujna u jutarnje sate krenula je ZKK iz Dugog Sela (Cerja) i Zagreba put Međugorja Gospi Majci Kraljici Mira na tradicionalni 11. po redu SLET. Hodočasnike je pozdravio duhovni voditelj ZKK i ovog hodočašća p. Stjepan Ivan Horvat, CPPS te č. s. Augustina Barišić, ASC, ispred ZKK koju vode Klanjateljice Krvi Kristove. Uz molitvu i pjesmu nizali su se kilometri, Očenaši, Zdravomarije, otajstva Gospine Krunice i Krunice Krvi Kristove... Na jednom počivalištu dogodio se i radostan susret s članovima ZKK iz Ivanca i Lepoglave – jer isti je bio i smjer i cilj i njihova puta.

I konačno lijepo je na cilju gromko zapjevati: „Došli smo Ti, Majko draga, sa svih strana ove zemlje...“ „Svoje jade“, nakane i želje hodočasnici su ponijeli u svojim srcima penjući se na Podbrdo – brdo ukazanja uz razmatranje Radosnih otajstava Gospine Krunice te u kratkom poklonu i molitvi ispred njezina kipa donijeli Majci i Sv. Križu na vrhu Podbrda.

Po silasku s Podbrda uslijedila je i okrjepa tijela, smještaj u pansion te odlazak na sv. Misu u župnoj crkvi sv. Jakova. Misno slavlje u koncelebraciji mnoštva svećenika, među inima i p. Stjepan Ivan Horvat, na vanjskom oltaru predvodio je i Riječ Božju razlomio u nadahnutoj homiliji fra Mario Knezović (gvardijan i župnik franjevačke crkve i samostana sv. Petra i Pavla u Mostaru), istaknuvši kako zapravo nemamo ono što (mislimo da) imamo, a imamo samo ono sto nemamo tj. ono čaga smo se iz ljubavi odrekli, žrtvovali iz ljubavi prema Bogu i bratu čovjeku. Po završetku sv. Mise duhovni program se nastavio molitvom 7 Očenaša te meditativno-molitvenim jednosatnim klanjanjem svetom Križu.

Subota – Kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti

Subotnje jutro osvanulo je sunčano i vedro – kao da se i priroda obradovala velikom broju hodočasnika sa svih strana svijeta koji su se skupljali u podnožju Križevca. ZKK kojoj se pridružila i grupa iz Ivanca i Lepoglave te Kutine krenula je po kamenjari penjati se uz razmatranje postaja Križnog puta Gospodinova koji su naizmjenice u dijalogu predvodili č. s. Matija Pavić, ASC (regionalna poglavarica Klanjateljica Krvi Kristove) i bogoslov Pavao Damjanović. Časna sestra Matija je u tom dijalogu bila u ulozi čovjeka s njegovim pitanjima, mukama, križevima, traganjima za smislom, vjerom, za voljom Božjom, a br. Pavao „kao Gospodin“ odgovarao je, tješio, hrabrio, govorio o ljubavi koja sve podnosi i prašta.

Bilo je i posrtanja i padova na tom Križnom putu... Bilo je djece u majčinu ili očevu naručju, staraca, starica, mladića, muškaraca u muževnoj dobi, žena i djevojaka, onih nordijskim štapovima i onih s običnim „štapovima“, obuvenih i mnoštvo bosih... Hladan, često sklizak i šiljat, težak krški kamen bio je grijan i svladavan vjerom, ufanjem i ljubavlju. Kako je broj hodočasnika bio uistinu velik, ZKK se „u hodu“ na jednoj postaji spojila s hodočasticima iz župa Kravarsko i Lasinja te su nastavili zajednički prema vrhu Križevca. *Gle, kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti.* (Ps 133, 2)

Pred sam cilj, nadomak Križa, ploča od kamena i betona s dijelovima od bronce koje tvore križ u srcu kojega se nalazi lik fra Slavka Barbarića koji je 2000. godine preminuo upravo na tom mjestu nakon izmoljenog Križnog puta penjući se svednevice do bijelog Križa. Kratka osobna molitva uz „bijeli Križ“, postavljen na sam vrh brda, godine 1933., o tisućitoj obljetnici raspeća Kristova u koji je ugrađena relikvija sv. Križa Kristova. Uz postolje Križa mnoštvo imena, napisanih molitava, ostavljenih fotografija, sklopljene ruke uzdignute prema Križu, usne koje šapuću molitvu, oči koje suzama kvase obijeljeni kamen i mole za čudo Božjeg smilovanja i dobrote. I bivaju uslišani zbog svoje vjere. S Križevca se dio hodočasnika spušta istim putem, a dio ide s druge strane – i kao da je silazak s „Kalvarije“ teži, nego uspon. Ali tu je uvijek neka ruka-pomoćnica, osmijeh ohrabrenja, topla riječ...

Program hodočašća se nastavlja vožnjom prema Majčinu Selu. U predivnoj prirodi u crkvi na otvorenom u Vrtu sv. Franje izloženo je Presveto: razmatranje otajstava Sedam prolijevanja Krvi Kristove i prigoda za pomirenje s Gospodinom, samim sobom i „dragim drugim“ u sakramentu sv. ispovijedi. Svetu Misu po misnom obrascu za svetkovinu Gospe Žalosne – Žene Novog Saveza – predvodio je p. Ilija Grgić, CPPS, u koncelebraciji s p. Stjepanom. Župnik iz Ivanca vlč. Tihomir Kosec koji je došao sa svojim župljanima, članovima ZKK, ostaje ispovijedati za vrijeme cijele Mise.

Prostor Vrta sv. Franje se polako punio: zajedničkom slavlju pridružila se i grupa ZKK iz Dubrovnika te iz Splita/Dalmacije, a u punopravno članstvo ZKK je primljena i gđa Mirjana upravo iz te zajednice.

Homilija – Žena Novog Saveza i Posveta/obnova Posvete Krvi Kristovoj

Živu Riječ razlomio je p. Ilija pitajući se što članovima ZKK govore današnja liturgijska čitanja (2. Knjiga o Makabejcima (2 Mak 7, 20-29), Knjiga Otkrivenja (Otk 12, 1-9) i Evanđelje po Ivanu (Iv 19, 25-27): „U svom hodu, rastu, sazrijevanju i otkrivanju

tko smo kao ZKK, koja je naša uloga, što gradimo kroz tu Zajednicu – trebamo tražiti odgovore na ta pitanja u Božjoj Riječi upravo promatrajući Marija – Ženu Novoga Saveza. ZKK treba biti zajednicom Novoga Saveza, ona jedna struja u Crkvi koja govori o tom Novom Savezu.“ Pred nama se otkrivaju 3 slike – slike triju žena: majka Makabejka, Žena odjevena suncem i Majka Žalosna po Križem svoga Sina.

Protumačio je prvu sliku tj. sliku: „Majke Makabejke – žene koja gleda smrt sedmorice svojih sinova u jednom danu. Vidimo ženu odlučnu, hrabru i majku koja stoji na braniku Vječnoga života svoje djece. Ne želi ništa, nikakav kompromis, nikakav ustupak napraviti da bi njezina djeca, za koju sama kaže da ne zna kako su se pojavili u njezinoj utrobi, nije im dala ni život, ni dah, ni tkivo satkala, ali jedno zna: da su ta djeca rođena za – Vječnost, da su Božji dar i da su plod Božjeg zahvata. Čvrsto stoji na tome da njezina djeca ne pogaze Božji Zakon, da ga se ne odreknu. Odlučnost i hrabrost majke Makabejke dvije su crte lica naše Zajednice koje treba biti vidljivo u obrani Božjeg Zakona. ... Njezin stav pokazuje ujedno da se na zlo ne uzvraća zlim, da se na nasilje ne odgovara nasiljem, da samo dobro pobjeđuje zlo, da samo ljubav pobjeđuje smrt i to je jedan od zadataka koji u novoj formacijskoj godini stoji pred Zajednicom: da onaj Božji dar ljubavi prema Bogu i čovjeku nikada ne pogazimo.

Naravno da to ne možemo svojim vlastitim snagama i zato nam je potrebna ova 2. slika koju kontempliramo: Žena odjevena suncem – Žena ispunjena Bogom: član/članica ZKK koja je nasićena, natopljena Božjom Riječju i to svaki dan. ... Kad započinješ dan slušajući Gospodina u redcima Evanđelja koje nam Majka Crkva za taj dan daje, natapaš se Njegovom Riječi, onda nije problem nenasiljem uzvraćati na nasilje, na zlo uzvraćati ljubavlju, strpljivošću, blagošću. Zadatak nam je boriti se protiv nasilja kojeg

ne nedostaje našem vremenu, na svakoj razini, počevši od obitelji... Član ZKK koji je natopljen Božjom Riječi znat će se oduprijeti neprijatelju, tužitelju koji nas dan i noć optužuje pred Licem Svevišnjega, a ima za to argumente, sami smo mu dali materijala za to. To neprestano optuživanje i osjećaj krivnje može dovesti do totalne destrukcije čovjeka, da ga «razvali» na svim razinama. No, taj neprijatelj je već pobijeden – Krvlju Jaganjčevom. Gospodin je za svaki moj grijeh, svaku moju slabost, za sve što sam ja «zabrljao» u životu, On je platio, dao mi je mogućnost da neopterećeno idem dalje, da nastavim živjeti. Na meni je i na tebi – hoćemo li to prihvatiti ili nećemo! Danas su nam potrebni oni svjedoci koji su haljine svoga života oprali u Krvi Jaganjčevoj, koji su doživjeli ozdravljenje i oslobođenje i koji će svojim životom, izgledom svoga lica, svojim riječima (ne naprasnim evangeliziranjem!), samom svojom pojavom, jer su sami doživjeli i žive oproštenje – svjedočiti i zračiti.

Propovjednik je završio homiliju trećom slikom. „Treća slika – Gospa pod križem – koja nam govori da nećemo moći biti svjedoci nade, jer svjesni smo toga koliko smo puta u životu «šmugnuli» ispod križa jer smo posumnjali, i ostati do kraja ispod svoga križa, ostati do kraja uz brata koji umire na svome križu, ako se ne budemo ljubili, ako ne budemo ona zajednica koja je «odjevena suncem», ispunjena Božjom Riječi, nahranjeni Živim Bogom koji se u svakoj Euharistiji nama daje.“

Osobito milostan trenutak koji je i potrajao uslijed mnoštva nazočnih članova i simpatizera ZKK bio je Pričest pod obje Prilike te Posveta/obnova obećanja ZKK koju su nazočni zvonko pročitali.

Na kraju sv. Mise Predvoditelj slavja zahvalio je p. Stjepanu kao duhovniku ZKK koji revno obilazi članove po cijeloj Lijepoj našoj što nije nimalo jednostavan zadatak. Dobra je vijest da će uskoro dobiti «pomoćnika» u br. Sebastijanu Sloviću, CPPS, koji 7. prosinca polaže doživotne zavjete u Družbi Misionara Krvi Kristove, a 8. prosinca na svetkovinu Bezgrješnog Začeca imat će đakonsko ređenje te ga preporučio u molitve svih nazočnih. Zahvala je išla i s. Matiji i s. Augustini, odnosno sestrama Klanjateljicama koje su organizirale dolazak na SLET članova ZKK koji vodi ASC, zatim *ad hoc* „zboru“ pod sigurnim „ravnanjem“ i pratnjom uz gitaru br. Pavla.

Subotnje popodne bilo je slobodno: bilo za osobnu pobožnost, bilo za nabavku nabožnih i inih predmeta ili jednostavno za lijepo međusobno druženje. Moglo se pridružiti i klanjanju Presvetom Oltarskom Sakramentu u crkvi na otvorenom od 20 do 21 sat – što je veliko mnoštvo hodočasnika i učinilo – ogroman prostor ispred vanjskog oltara bio je dupkom pun klanjatelja.

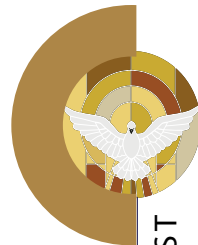
Nedjelja – Zahvala, radost i povratak u svakodnevicu

Nedjelja, kako i dolikuje Danu Gospodnjem, započela je za ZKK članove jutarnjom sv. Misom u župnoj crkvi sv. Jakova u 8 sati. Slobodno vrijeme do podne hodočasnici su mogli iskoristiti prema vlastitom nahodjenju: upisom misnih nakana u župnom dvoru, odlaskom u vrt „uskrslog Križa/Krista“, maslini vrt u kojem se pale svijeće, odlaskom na grob fra Slavka Barbarića – kako je već tko imao nadahnuće.

Povratak autobusom prema Zagrebu/ Cerju protekao je u radosnom slavljenju uz svjedočanstva, molitvu i zahvalu jer *velika nam djela učini Gospodin: opet smo radosni* (Ps 126, 3-4). Radost i veselje kulminirali su na odmorištu Janjče gdje su se raspjevanoj i radosnoj hodočasničkoj družini pridružili pjesmom i veseljem i mnogi putnici-namjernici koji su svratili kratko stati i odmoriti se tu i upravo u taj čas. Ostat će im sigurno ta radosna raspjevana „ekipa“ koja, uz duhovne šansone (*Mesija će doći*), zapjeva i Ako ne znaš što je bilo / Lijepa li si, dugo u sjećanju... Tko zna – možda je nekoga ovo raspjevano svjedočenje dotirnilo i potaknulo na nešto drugo, novo – Božje! A kako i ne bi kad su među radosnim SLET-ovcima mogli vidjeti i najmlađe hodočasnice: Mariju (8 godina) i bebu Ritu (8 mjeseci) – čudo Božje radosti i dobrote.

Gospe Majko, opet ćemo Ti doći jer dali smo Ti obećanje: *Biti bolji, biti sveti!*

Nisu me probudili bolovi

Danas sam u prosvjetljenju duha osjetila da moram posvjedočiti svoje ozdravljenje koje se dogodilo na hodočašću u Međugorje sa Zajednicom Krvi Kristove od 26. do 28. rujna 2025. godine.

Unazad pet godina imam bolove i trganje u zglobovima nogu i mišićima potkoljenice koji su se javljali noću pri spavanju, a budili su me najčešće oko 2 sata u jutro. Bolovi su se javljali u mirovanju, povezani su s kralježnicom, a prošla sam i fizikalne terapije. Kad bi se bolovi pojavili, uzimala bih tablet protiv bolova, mazala noge gelom i sl., tako da bih nekad uspjela ponovno zaspati, a nekad ne. U tim trenucima bih molila Krunicu i svoje trpljenje prikazivala Bogu za obraćenje jedne duše. No, nije bilo lako. Moram ustati u 6 sati ujutro i ići na posao, funkcionirati tijekom dana, a nenaspavana... I tako gotovo svaki dan...

No, otkad sam se vratila iz Međugorja s ovog hodočašća ni jednom me nisu probudili bolovi ni trganje u nogama, ni jedne tablete nisam „popila“, noge me uopće ne bole. Ako se i probudim nakratko iz sna, to nije zbog bolova, njih jednostavno – nema! I toliko sam sada sretna zbog toga! Znam da me je Gospodin ozdravio, a potvrda je i to što želim posvjedočiti za Njega. Hvala Mu na toj milosti.

Znam da su trpljenja sastavni dio našeg života, ali molim se Bogu da mi dođu samo ona koja su od Njega; ako su od zloga neka ih makne od mene. Hvala i slava Isusu!

Blagoslovljena Krv Isusova!

Božica Migles, čl. ZKK iz Dugog Sela

Izula sam obuću

Posebno iskustvo Međugorja koje sam ovaj put doživjela bilo je penjanje na brdo Križevac. Iznenada sam izula obuću dok je grupa već polako odnicala prema I. postaji. Zvala me ljepota prirode tog krajolika koja je od djetinjstva utkana u mene. Kamen, zemlja, sunce i molitva koja je probijala tišinu, milovali su moje srce i donosili mi djetinju radost. Obuzimao me osjećaj slobode te sam se prepustala svakom novom trenutku da mi govori... Iako je molitva kod postaja Križnog puta hranila moje srce, kamenje je govorilo još glasnije. Svaki kamen bio je korak bliže cilju, svaki kamen kao jedna situacija iz mog života koja me vodi Gospodinu. Pokušala sam sa svakim kamenom biti jedno i ne braniti se od njegove grubosti. Nije svaka stopa bila laka, ali je bila potrebna. Kao i svaka etapa moga života: svaka je dragocjena jer je postojala, jer je neponovljivi korak prema Gore.

Stigavši na vrh Križevca osjetila sam radost što postojim, što sam sada upravo tamo, na tom svetom mjestu. Nakon kratke molitve kod Križa, trebalo je krenuti prema dolje. Ostala sam bosa jer mi je tako govorila nutrina. Dijete u meni nije mi dalo obući se. Išla sam puno sporije nego prema gore i to je za mene bila jedna životna škola svjesnosti. Kao da sam sebi govorila: polako, malo po malo, ne misli na kraj, na duljinu puta, na težinu koraka, na vrijeme koje tu provodiš. I zaista sam kroz to vidjela kako me Gospodin uči da se oslanjam na Njega, da Mu vjerujem, da hodam dan po dan, ne uzimajući na se teret jučerašnjeg dana, ni onoga koji tek dolazi. Na meni je samo da hodam, a put se sam „stvara“ i vodi me kamo trebam ići.

Dok ovih dana pišem svoje svjedočanstvo, dolazi mi ususret nešto novo. Nešto za što sam mislila da nadilazi moje snage. Ali sada sam počela „hodati bosa“. Nemam očekivanja, ali ni straha, iako zaista ne znam kako ću ovo nositi. No sada sam svjesna da ni ne moram znati, ni vidjeti „kraj“, već samo pomalo koračati.

Hvala i slava Gospodinu koji je uvijek prisutan i koji uvijek sve čini novim.

Ivana

SVETKOVINA SV. GAŠPARA DEL BUFALA

21. 10. 2025.

MISIJSKA KUĆA
U PROZORJU

■ 17 SATI

Klanjanje Presvetom
Oltarskom Sakramentu i
krunica Predragocjene Krvi
(prilika za sakrament pomirenja)

■ 18 SATI

SVEČANA EUHARISTIJA

Predvodi: gospićko-senjski biskup
mons. MARKO MEDO

Živi Kalež. Okružnica katoličkog pokreta "Zajednica Krvi Kristove"

S dozvolom crkvenih vlasti. Glavni urednik: p. Ilija Grgić

Uredništvo: p. Davor Lukačević. p. Stjepan Horvat

Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

tel: 00385/1/4500130

faks: 4500134; e-mail: info@cpps.hr; internet: www.cpps.hr

ISSN 1426-3920; Grafičko oblikovanje: Blaženka Matić

Narudžba: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

Cijena: Godišnji prilog za naše troškove 22 €.

Neka velikodušnost jednih pokriva nedostatak drugih!

Žiro-račun: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, Zagreb

Br. računa: 2360000-1101474800

Za inozemstvo: SWIFT: ZABHR2X

IBAN: HR6223600001101474800

BANKA: Zagrebačka banka, Zadarska 77, 10 000 Zagreb